

Petr Hájek: Impérium Bill Gates vrací Česku úder: Trest za roušky. Vraťte nám hranice! Co nám prcek Tchajwanec zamlčel. Jen další bublina? Budou se stát na vakcínu fronty? Facka lítá ve vzduchu. Ostatně

- CZ24 News | 11. září 2020

PETR HÁJEK připomíná, že ve své nové knize Úder současný stav na „koronavirové frontě“ předpokládal a nabízí několik rad, jak si na podzim a v zimě udržet (i duševní) zdraví

Světová zdravotnická organizace (WHO) je „znepokojena“ zvyšováním počtu nakažených v ČR. A hlavně nedoporučuje omezit „trasování“ nových zjištěných případů (jako by to někdo chystal). Vyjádření vypadá jako obyčejná drzost české pobočky této zločinecké instituce, kterou z významné části financuje Bill Gates. Je za tím však mnohem víc. WHO tím kromě jiného aktivně vstupuje do předvolební kampaně před říjnovými volbami do krajů a Senátu – právě tak, jako to činí ve Spojených státech. U nás proti premiéru Babišovi, v USA proti prezidentu Trumpovi.

Mobilizovaní globalisté jsou prostě strachy nepřičetní. Nebezpečí znovuzvolení Trumpa je samozřejmě pro ně to hlavní. Ale „pobočky“ se činí na všech místech planety. Jedna operace následuje druhou. Poté, co zkrachoval Majdan v Bělorusku, objevil se „otrávený“ Návalný. A protože tahle hra americké rozvědky nejspíš opět skončí krachem, přesouvá se mediální pozornost zpět ke „koroně“. Vždyť kvůli tomu byla vytvořena. Před Macronovou Francií či Španělskem socialisty Sancheze, kde jsou opravdu mocné přírůstky infikovaných, WHO kupodivu nevaruje. Jenže s námi má Gates nevyřízené účty.

Trest za roušky

Když bylo na jaře potřeba nákazu co nejrychleji rozšířit po celém planetě, aby mohla sehrát dramatickou politickou a hospodářskou roli v „přeformátování“ světa, WHO nás rovněž „pokárala“. Tehdy za bleskové rozšíření roušek. Současně pak dlouho nechávala epidemii „nízký profil“, a teprve, když už bylo jasné, že pronikla do všech částí světa – a nebude možné ji zastavit – dozvěděli jsme se, že jde o „pandemii“. A soudruh Gates současně spustil svou odrhovačku o vakcínách, kterou od té chvíle s ním pění všichni globalisté (a jejich užiteční idioti zaměstnaní ve zdravotním a farmaceutickém hyperprůmyslu) v politice a médiích.

Taktéž u nás. Běsnění proti jediné jednoduché (sebe)obraně bylo leitmotivem jara. S přicházejícím létem nabralo na mediální intenzitě – navzdory pokračující korona-kampani strachu (v podstatě se v hlavních médiích nikdy nezeslabilo, jen pokračuje). Vzbouřenci proti „rouškovému vězení“ dostávali prostor jako hrdinové a spravedliví bojovníci proti Babišovi (jen do brněnských šalin to proniklo s malinkým zpožděním, typicky po sezóně).

Vláda na jaře podlehla – a všechna restriktivní opatření – až na výjimečné případy – fakticky zrušila. Nyní ji titíž, kteří předtím nejvíc ječeli za „osvobození a uvolnění“ z Babišových totalitních drápů, zase stejně dramaticky obviňují a napadají, že současné narůstání počtu nakažených zavinila. Dvojitě slepá situace. Jedno je však jasné. Psal jsem o tom opakovaně nejen v Protiproudu.

Hranice

Ve své knize Úder (vyšla v červenci, tři týdny byla bez jakékoli reklamy na prvním místě v celostátní prodejnosti – a stále je možné ji zakoupit také v našem nakladatelství) jsem napsal: „Ze všech *uvolňujících opatření* je samozřejmě nejspornější otevření hranic, na prvním místě průchodnost hranic zvenčí. Otevřené hranice jsou jako povel pro *parazitické struktury*: vstup volný! Přibližujeme se tím nebezpečí nového skokového nárůstu nakažených, které bude znamenat nutnost opět „utáhnout šrouby“. Ztratíme tak současně velmi draze vykoupnou komparativní výhodu, kterou vláda získala včasným razantním postupem.“ A je to tady.

Není divu, že Brusel nejvíce vrískal právě proti zavřeným hranicím, které opět občanům členských zemí připomněly, že to jde, že ještě hranice máme – navzdory „schengenskému zločinu“ – dosud nejtvrdějšímu útoku na zničení historických států. Hranice jsou nejen základem vnitřní a vnější bezpečnosti občanů (pokud je umí stát bránit), ale především podstatným znakem suverenity: Jen my máme právo rozhodovat, koho k nám pustíme, koho ne (o migrantech je řeč v první řadě, ale nakažených se to týká právě tak).

Co náš Tchajwanec neřekl

Právě jsme se dozvěděli, že nejméně čtvrtinu otestovaných nakažených u nás tvoří právě cizinci. O tom, kolik infikovaných se – podobně jako v zimě – vrátilo roznášet dovezený Covid-19 z dovolených (bláznivá mánie vyjet za každou cenu k moři by měla být tématem dizertací pro psychology), ještě ani netušíme. V každém případě jsou volně propustné hranice hlavní příčinou problému, který s koncem prázdnin začíná dominovat. A nejvíce se „bouří“ ti, kteří mediálním a politickým tlakem (v kolaborantské spolupráci s Bruselem) vládu k razantnímu uvolnění na jaře donutili.

Blbská cesta pana Vystrčila (ODS) na Tchaj-wan by mohla být v tomto směru také poučná – ale kavárenská média toto zásadní poučení pochopitelně stopila až k bezvýznamnosti: Ostrov má přirozené hranice – a Tchajwanci (ti skuteční) prakticky nikoho k sobě zvenčí nepouští (nebo musí na dva týdny do karantény – s výjimkou Američany vypraveného prcka z Vysočiny). Důsledkem je NULA přírůstků nákazy. Je to prostě úplně jednoduché. Vysočinský Tchajwanec nás o nejpodstatnějším zjištění ze své primitivní provokace Číny neinformoval: hranice, jsou základním klíčem k bezpečnosti. Už jsme na to nějak pozapomněli.

Když jsme u toho, nelze si odpustit poznámku k dalšímu „pozapomenutí“. Máme se radovat, že prý u nás chystá vzbouřenecká čínská provincie investice – na rozdíl od své pevninské matky. Je to přece ale úplně naopak: vůbec nejde o to, kolik u nás investovat (a odvézt zisky zpátky). Jde především o to, kolik naše české firmy mohou vyvézt (a odvézt zisky zpět – a u nás je zdanit). V tomto smyslu je pro nás rovněž Tchaj-wan proti pevninské Číně jen velká NULA. Ostatně právě tak jako Vystrčil-Havel, který prý nám „narovnal páteř“ (pravila Bruselanka Jourová). Asi takové hrdinství, jako „za socíku“ bojovat proti americkému imperialismu návštěvou Kuby.

Jen další bublina?

Ve vzduchu se však stále vznáší základní otázka: Má to celé blbnutí kolem koronaviru nějaký smysl? Vždyť i vláda se brání mediálním útokům (těchže, kdo na ni na jaře útočili z opačných pozic) konstatováním, že navzdory vyšším číslům nakažených neroste (či jen mírně) počet hospitalizovaných s těžkým průběhem. Proč tedy všechna ta opětovná zpřísnění? Proč roušky zase skoro všude (mimo chodem doporučuji si vzít příklad z profesora Prymuly, který za dostačující ochranu pokládá ty z nanovláken)? Proč ČT a spol. teď jedou opět korunu na plné pecky? Není už to samo dostatečným signálem k oprávněné pochybnosti?

Ti, kdo četli Úder, odpověď znají: Platí kupodivu obojí. Covid-19 není jen lehčí chřipka. Jednak má – a teprve bude mít – skutečné zdravotní následky. Až spolu s mizejícím sluníčkem (vitaminem D) a plísňavicemi se zvětší dávky viru, který nově nakažení dostanou. Ale zdaleka nejen ty (krevní sraženiny, poškození vnitřních orgánů atd.), které se týkají především bezprostředně „ohrožených skupin“. Podstatná bude teprve kombinace se sezónními virózy, chřipkou na místě prvním.

Skoro se lze vsadit, že „shodou okolností“ se objeví nový kmen chřipky. A to může pak být už docela mela. „Devatenáctka“ bude fungovat jako ochotný vrátný pro invazi těch ostatních. Proto přiměřená ochrana (nanovláknové roušky jsou fakt dobré) a pokud možno jen minimální sledování mediálního strašení jsou hlavními prostředky na udržení zdraví (duševního na místě prvním). Už někdy před Vánocemi to totiž vůbec nemusí být jednoduché.

Facka lítá ve vzduchu

Teprve pak vrátí Gates direkt naplno: kombinace korona – chřipka začne plnit nemocnice i hřbitovy (o každoročních počtech obětí chřipky v řádech tisíců, ač byly, jsme se dosud nedozvídali, teď to bude předmětem dramatických zpráv po dvacet čtyři hodin v ČT a spol.). A z vakcíny, kterou zatím více než polovina lidí podle průzkumů odmítá, se stane nedostatkové zboží. Podpultovka. Celoroční vytváření atmosféry strachu se zhmotní právě v tom. Většina bude toužit po tom, aby jim kamarádi velkého Billa vpravili do těla látku, jejíž obsah a zničující účinky zaznamená široká populace nejspíš až s odstupem – a po přiměřené mediální masáži ji s vakcínou vůbec nebude spojovat.

A podle toho, kdo bude tou dobou v Bílém domě (ve Strakovce, na Pražském hradě) se budeme dozvídat, že buď „spojený svět“ koronakrizi zvládl, nebo naopak. Politickým nástrojem už korona (a její budoucí bratříčci a sestríčky z farma-laboratoří) zůstanou setrvalé. To je hlavním smyslem celoročních poplašných mediálních bubnů.

Co z toho plyne? Nebát se a... za žádných okolností se nenechat očkovat. Přijdou (poměrně brzy) chvíle, kdy i tato věta se nebude smět objevit ani na Protiproudu, aniž by měla za následek trestní stíhání. Ta facka lítá ve vzduchu už dlouho, jen ji pořád nebereme dostatečně vážně.

Ostatně soudím, že jediný účinný prostředek ochrany před tím vším je obnovení hranic a státní suverenity – tedy czexit. Že je to úplně jiné téma? Právě naopak! Jen nám to naši „Tchajwanci“ usilovně zamlčují.

Vraťme jim úder.

Autor: Petr Hájek